

РЕШЕНИЕ

№ 14363

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2249** по
описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се
произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от
АПК.

Делото е образувано по жалба на „Еврогаз Монтана“ ООД срещу Решение № 5623/31.12.2024 г.,
постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 3376/2023 г. на
Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 5 състав, с което е потвърдено
Наказателно постановление № НП-6/09.02.2023 г., издадено от Заместник-министъра на
икономиката и индустрията.

С посоченото НП на „Еврогаз Монтана“ ООД е наложено административно наказание
„имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. на основание чл. 34 от Закона за административното
регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход
(ЗАРИДСНПП), за неизпълнение на законово задължение по чл. 21, ал. 1, вр. с чл. 17, ал. 1, т. 1
и ал. 2, т. 3 от ЗАРИДСНПП.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че в НП са
посочени две отделни нарушения, за които е следвало да бъдат издадени две отделни НП.
Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноски.

От съда се иска решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява лично от
управителя на дружеството и от адвокат П., който поддържа касационната жалба и моли тя да
бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния му представител юрисконсулт Г. са депозирани писмени бележки, в които се моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че „Еврогаз Монтана“ ООД е вписано в Регистъра на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход за извършване на следните икономически дейности по ЗАРИДСНПНП: по чл.2, ал.1, т.2 търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход, като има издадено Удостоверение № 178/06.12.2019г.

На 15.12.2022 г. от „Еврогаз Монтана“ ООД е подадено в Министерството на икономиката и индустрията заявление с вх. № 05-01-875/15.12.2022 г., за вписана промяна на седалище и адрес управление на дружеството. Заявено е и вписване на три нови кода гориво.

На 04.01.2023 г. е извършена документална проверка относно спазване на изискванията на ЗАРИДСНПНП от „Еврогаз Монтана“ ООД. Съставен е Констативен протокол № 144/04.01.2023 г. Извършена е справка в Търговския регистър, при която е констатирано, че на 13.05.2022 по партидата на дружеството е вписана промяна на седалище и адрес на управление като адрес е посочен - [населено място], [улица]. Прието е, че вписването в Търговския регистър представлява промяна на обстоятелство по смисъла на чл.17, ал.1, т.1 вр.чл. 22, ал. 2, т. 3 от ЗАРИДСНПНП, поради което и на основание чл. 21, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП дружеството е следвало да подаде заявление до министъра на икономиката и индустрията в 7 - дневен срок от настъпването му, като приложи документите, удостоверяващи промяната. Установено е, че за вписаните на 13.05.2022 г. промени по партида на дружеството в Търговския регистър, законоустановения 7 - дневен срок за подаване на Заявление за промяна на обстоятелствата в Министерството на икономиката и индустрията е изтекъл на 23.05.2022 г. Направена е проверка деловодната система на Министерството на икономиката и индустрията като е установено, че дружеството е декларирало вписаните в търговския регистър промени след законоустановения 7 - дневен срок от настъпването на промяната.

Съставен е АУАН № 39/25.01.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че описаното в НП нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено касатора на 14.01.2025 г. Касационната жалба е подадена по пощата на 20.01.2025 г. (вх. № 21564), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил

неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е основателна.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП при промяна на обстоятелствата по чл. 17 в 7-дневен срок от настъпването им лицето, получило регистрация, подава заявление до министъра на икономиката и индустрията и прилага документите, удостоверяващи промяната.

От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства безспорно се установява, че по партидата на дружеството в Търговския регистър на 13.05.2022 г. е вписана промяна по отношение на седалището и адреса на управление. За същата е следвало да бъде подадено заявление съгласно изискването на чл. 21, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП до министъра на икономиката и индустрията до 23.05.2022 г., като това задължение е изпълнено от дружеството на 19.12.2022 г.

Касационният състав приема, че макар от формална страна да е осъществен съставът на посоченото в НП нарушение, в случая са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен. Според § 1 т. 4 ДР на ЗАНН, "маловажен случай" е този, при който неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая вписването в ТР е извършено на 13.05.2022 г., поради което към момента на започването на административнонаказателното производство със съставянето на АУАН – 25.01.2023 г., датата на вписване на промяната по отношение на седалището и адреса на управление на дружеството е могла да бъде установена с извършване на справка в ТР от всяко едно длъжностно лице.

Вярно е, че отговорността на юридическите лица е обективна, безвиновна и се ангажира за неизпълнение на нормативно определено задължение при осъществяване на дейността им (чл. 83, ал. 1 от ЗАНН), но при преценката за обществената опасност на конкретното нарушение е от съществено значение обстоятелството, че задължението е било изпълнено преди издаването на НП, макар и със закъснение, а именно на 19.12.2022 г., по инициатива на дружеството.

Следва да бъде посочено, че при синхронизиране на дейностите в съответните администрации, би било възможно данните, въведени от служителите на едната администрация да бъдат достъпни за служителите на другата администрация.

Касационният състав приема, че конкретното нарушение разкрива по - ниска степен на обществената опасност, съпоставено с други нарушения от същия вид и наказващият орган е следвало приложи чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, като предупреди писмено дружеството, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява неправилно и незаконосъобразно постановено, поради което следва да бъде отменено. Следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, според която съдът отменя НП, когато е налице маловажен случай, като с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски за две съдебни инстанции. Такива са

поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, когато административното наказание е „глоба“ или „имуществена санкция“, минималният размер на адвокатското възнаграждение се определя по реда на чл. 7, ал. 2 от същата наредба върху стойността на наложената „глоба“ или „имуществена санкция“. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредбата, при материален интерес от 1 000 лв., минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400 лв., какъвто е размерът му за производството пред СРС, съгласно представения договор за правна защита и съдействие. Следва да бъде посочено, че за производството пред касационната инстанция размерът е 300 лв., както не е прекомерен. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5623/31.12.2024 г., постановено по нахд № 3376/2023 г. на СРС, НО, 5 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-6/09.02.2023 г., издадено от Заместник-министъра на икономиката и индустрията, с което на „Еврогаз Монтана“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. на основание чл. 34 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход /ЗАРИДСНПНП/, за неизпълнение на законово задължение по чл. 21, ал. 1, вр. с чл. 17, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 3 от ЗАРИДСНПНП.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „Еврогаз Монтана“ ООД с ЕИК[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Министерството на икономиката и индустрията на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на „Еврогаз Монтана“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Ц. А., сумата от 700 лв. (седемстотин), представляваща адвокатско възнаграждение, за две съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.

